

DE DANSKE I PARIS

af J. L. Heiberg.

(1833. Det kgl. Teater.)

Fredmans Epist. 80. („Liksom en herdinna.“)

Allegretto.

I. *f*

Ernest. 1. Lyk-sa-lig er han, som sid-der der med Pensel og med Pa-let! han
Ti-den engang sin dy-be Strøm hen o-ver os rul-let har, skal
glædes naar jeg et Kunstværk ser men øn-sker ej Ver-dens Dom *Ad.* Nu
Vej-ret er smukt, og Him-len blaa! Saa frit kan man aan-de her. Hvor

p

sid-der den skøn-ne Pi-ge saa nær, og ma-ler et skjønt Por-trait. Han fængsle tør paa
Ver-den dog se i skuf-fen-de Drøm, hvor skjønt Ju-li-et-te var. Den skal en Kunstners
flyt-ter De Dem. *J.* Jeg kan ik-ke mer. *A.* O vend Dem kun li-det om. *J.* Jeg kan ej mer. *A.* Et
lif-ligt det er, i Skyggen at gaa af høj-e Ka-sta-nie-trær! De vif-te med for-

rallent.

Lærre-dets Grund et flygtigt Blik, en smi-len-de Mund, han ser i Øj-ets Himmel ind, og
Lykke for-staa, og vi-de, han har skjøn-net der-paa, og mærke klart i Et og Alt, at
e-ne-ste Træk! saa skal jeg læg-ge Pen-se-len væk. Saa dan! Lidt mer mod Ly-set vendt! Se
tro-li-ge Buk, til Svar paa Hjer-tets løn-li-ge Suk, og o-ver Øn-sket i vor Barm, de

1. 2. 3. *f*

stir-rer paa So-len sig blind. *Adolf. 2.* Naar
han con a-mo-re har malt. *Juliette. 3.* Jeg
saa! For i-dag har jeg endt. *Alle Tre. 4.* Hvor

f

Arm.